

Hopper til disse Hingste, det er ikke den Slags Vlod, vi ønske indblandet i vore Heste, efterat den sidste Tids Erfaring noksom har godtgjort, at det ikke fremmer Hesteaflen, men gjør snarere det Modsatte, idet de, der af Uvidenhed have ført deres Hopper til saadanne Hingste, derved have faaet Tillæget spoleret. Denne Erfaring har man idetmindste gjort i den Kreds, hvori jeg er kjendt.

C. Petersen: Ja, det er nok muligt, at det bedste Svar til den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, var, ikke at sige Noget til ham. Naar han imidlertid siger, at det ikke er nok at tale de Fattiges Sag, men at man ogsaa skal handle derefter, saa er det ganske vist; men det kan hverken han vide, om jeg gjør, eller jeg, om han gjør. Men vil han gjøre sig den Uleilighed at indhente Vidnesbyrd fra de Fattige, som kjende mig personlig i mit Hjem, da vil deres Dom have sin Betydning; jeg skal ikke frygte denne Dom — videre skal jeg ikke sige.

H. Sæge: Det synes nu at være indrømmet, idetmindste af den ærede Minister, at Forsøgene med dette Præmiesystem hidtil egentlig ikke have været heldige, og at de i det Hele taget ikke have gjort nogen Nytte, hvorimod den ærede Minister mener, at nu er den rette Tid kommen til at foretage disse Forsøg med Held for Landets Hesteafl og ved Hjælp af kongelige Commissairer at uddele Præmierne. Dette er en Troessag; jeg har nu en aldeles modsat Tro. Jeg er overbevist om, at ingen Præmieuddeling, fremmet ved ministeriel Udnævnelse af Formand og hvad dertil hører, kort sagt, ved at sætte det ministerielle Maskineri igang, nogensinde vil føre til nogen Nytte; jeg tror ikke, at det vil virke til Gavn, at man af Statens Midler udgiver 10,000 Rbd. eller endnu Mere. Vi have et ret godt Vidnesbyrd derom ved at see hen til, at de samme Kjøvlerier, den samme Uenighed og de samme kjedsommelige Bryderier gjentage sig ved alle de Præmieuddelinger, som indtil Dato have fundet Sted. Landbosforeningen i Præstø Amt har endogsaa ligefrem protesteret mod den foreslaaede Ordning; den udtaler sig meget stærkt

derom, den ønsker blot at blive fri for Regjeringsens Indblanden. Jeg har saaledes et Brev, som jeg har vist mange Medlemmer, hvori man ligefrem beder om, at man maa blive fri for, at Regjeringen agerer „Barnepige“ for Landboesænet. Hvad der her er fremkommet, kan saaledes ikke forandre min Mening om Sagen. Der er ikke saa Tegn til, at private Folk slaae sig sammen for at arbejde hen i den Retning, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) paa-pegede; det vil altsaa være ønskeligt, at man ikke træder dem hindrende iveien; ved at lade denne Prøve vare i saa mange Aar, idet man skulde indskrænke Prøven, om man nu ikke vil til 1 Aar, saa dog til ganske saa. Det forekommer mig urigtigt at lade Staten i 10 Aar blive paa en Wei, hvor den forhindre den private Foretagelsesmand fra at ubvilke sig. Det er blevet sagt, at da vi leve i et „gammelt Samfund“, kunde man ikke saaledes afflasse de Ting, man foresandt, og som man paa en Maade var vant til; det var dog et gammelt Samfund, hvori vi levede, da den kongelige Forordning af 23de Februar 1837 paa een-gang slog hele Præmievesænet ihjel, saaledes at det uden nogensomhelst Lavdag skulde ophøre, uden for Sylland. Nu skulde det altsaa synes, at dersom Præmiesystemet betragtes den Dag idag ligesom i 1837 for Daarskab, saa maatte vi, da vi bestandig blive ældre, være meget uheldigt stillede, naar vi, fordi vi ere et gammelt Samfund, ikke turde afflasse det, som blev afflaffet i 1837. Det er blevet hittret af den ærede Minister, at dersom vi ikke fik denne Lov ud, saa blev Landstutteriet og Stamstutteriet og den hele Stutteristads staaende; det er meget haarde Vilkaar for dem, som mene, at denne Lov er urimelig, at de skulle pibstes til at antage den, for ikke vedblivende at yde Bidrag til det hele Stutterivæsen; man kommer altsaa i den Ubehagelighed her at maatte gribe til, naar man vil være fri for den nuværende Lov. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hegermann-Lindencrone) har stillet et Forslag til § 3, om i 2 Aar at bespare 11,000 Rbd. til Uddeling af Hingstepræmier, da kunde jeg have ønsket, at han havde begjært en Udsættelse i flere Aar